

பொங்கல் வாழ்த்துக் குவியல்

பொங்கற் பாட்டுகள்

பொங்கல் வாழ்த்து

அறுசீர் விருத்தம்

தைத்திங்கள் முதல் நாள் என்றார் !
தமிழர்கள் திருநாள் என்றார் !
புத்தமு தாக வந்த
பொங்கல் நாள் என்றார்க் கின்றார் !
கைத்திற ஓவி யங்கள்
காட்டுக் வீட்டில் என்றார் !
முத்தமிழ் எழுக என்றார் !
முழங்குக இசைகள் என்றார் !

கொணர்கவே புதிய செந்நெல்
குன்றாக என்றார் ! பெண்கள்
அணிகள், பொன் னாடை யாவும்
அழகாகக் குவிக்க என்றார் !
மணமலர் கலவை கொண்டு
மலைஎனக் குவிக்க என்றார் !
கணுவகல் கரும்பும் தேனும்
கடிதினிற் கொணர்க என்றார் !

எழுத்தாளர் பொங்கல் வாழ்த்தே
எழுதுக ஏட்டில் என்றார் !
பழச்சுமை வருக என்றார் !
பட்டியல் எழுதிச் சென்று
வழக்கத்துக் கடைச்ச ரக்கு
வாங்கிவந் திடுக என்றார் !
முழுக்குலை வாழை மாவின்
தோரணம் முடிக்க என்றார் !

எழுந்தது கீழ்க்க டல்மேல்
இளங்கதிர், மூசைத் தங்கம்
பொழிந்தது! விண்ணும் மண்ணும்
பொலிந்தது தமிழர் நாடு!
வழிந்தது பொங்கல் பொங்கி!
வாழ்த்தினர் பரிதி தன்னைத்
தழைத்தது நெஞ்சில் இன்பம்,
தமிழர்கள் பொங்கல் உண்டார்,

வாழிய பொங்கல் நன்னாள்!
வாழிய திராவிடந்தான்!
வாழிய புதுமை நூற்கள்?
வாழிய தமிழ்க் கலைகள்!
சூழிய மணிமு கில்கள்!
துலங்குக நன்செய் யாண்டும்
ஆழ்கடல் மிசை எழுந்த
அழகிய பரிதி வாழ்க.

பொங்கல் வாழ்த்து

(அகவல்)

பொன்னாய்ப் பூவாய்ப் பொலிந்த ஞாயிறே,
உண்ணும் விழிகள் உவக்கும்ஓ வியமே,
முன்னைக்கு முன்னர் முளைத்தமு தொளியே,
இந்நாள் மட்டும் இளமைமா றாமல்
புதிது புதிதெனப் போற்றும் பரிதியே.
இந்நாள் புதுமையிற் புதுமை இயற்றினாய்.

காலை மலரெடுத்துக் கட்டழகு கொட்டிக்
கோலக் கதிர்கள் குலுங்க, நீலக்
கடல்மிசை எழுந்த கதிரின் செல்வனே,
ஆடல்வாழியநின் அழகு வாழிய!
புத்தம் புதிய முத்தரிசி ஆய்ந்து
தித்திக் கும்பால் செம்மையின் அளாவ
அலரிச் செவ்விதழ் அவிழ்த்தன போல
இலகெரி அடுப்பில் ஏற்றிய பாணை,
பொங்கிடப், "பொங்கலோ, பொங்கலென்றார்த்தே

புரையீர் வெல்லம், புலிப்பல் போன்ற
ஏலம், பருப்புச் சேலத்து நறுநெய்
நன்று சேர்த்துக் குன்றென இறக்கித்
தேன்பெய்து, முக்கனி சேர்த்து விருந்துடன்
ஒக்கலும் மக்களும் உரிமையின் உட்கார்ந்
திருள்நீக்கி எழுநன் எழுச்சி வாழ்த்தி
அருள்தேக் குழலர் வாழ்த்தி அந்தமிழ்
வாழ்வினை வாழ்த்தி வாழ்த்தி
மூழ்குவர் இன்பத்து முழுதுண்டு நன்றே!

திராவிட நாட்டுக்குப் பொங்கல் வாழ்த்து

(எண்ணீர் விருத்தம்)

அகத்தியனும் காப்பியமும் தோன்று முன்னர்!
அரியதமிழ்த் தலைக்கழகம் தோன்று முன்னர்!
மிகுத்தகடல் குமரியினை மறைக்கு முன்னர்!
விண்ணுயர்ந்த பனிமலைதான் நிமிருமுன்னர்!

பகுத்தறிவின் துணையாலே அரசியற்றிப்
பல்கலையின் ஒளியாலே உலகம் காத்துத்
இகழ்பழைய தமிழகமே, இடைநாள் தன்னில்
திராவிடநா டெனப்போற்றும் என்றன் அன்னாய்,

பத்தன்று; நூறன்று; பன்னூ றன்று;
பல்லாயி ரத்தாண்டாய்த் தமிழர் வாழ்வில்
புத்தாண்டு, தைம்முதல்நாள், பொங்கல்நன்னாள்,
போற்றிவிழாக் கொண்டாடி உன் நலத்தைச்
செத்தவரை மறந்தாலும் மறவா வண்ணம்
செந்தமிழால் வானிலெல்லாம் செதுக்கிவைத்தோம்!
பத்தரைமாற் றுத்தங்கம் ஒளிமாய்ந் தாலும்
பற்றுளத்தில் உன்பழஞ்சீர் மங்கிற்றில்லை.

தெலுங்குமலை யாளங்கன் னடமென் கின்றார்
சிரிக்கின்றாய் அன்னாய்நின் மக்கள் போக்கை!
நலங்கெட்டுப் போனதில்லை, அதனாலென்ன?
நான்குபெயர் இட்டாலும் பொருள் ஒன்றன்றோ?
கலங்கரையின் விளக்குக்கு மறுபேர் இட்டால்,
கரைகாணத் தவறுவரோ மீகாமன்கள்?
இலங்குதிரு வே, வையம் செய்த அன்னாய்
எல்லாரின் பேராலும் உனக்கென் வாழ்த்தே!

தமிழகமே, திராவிடமே, தைம்முதல் நாள்
தனிலுன்னை வாயார வாழ்த்துகின்றேன்.
அமிழ்தான பாற்பொங்கல் ஆர உண்டே
அதைஓக்கும் தமிழாலே வாழ்த்துகின்றேன்;
எமைஓப்பார் எவருள்ளார்? எம்மைவெல்வார்
இந்நிலத்தில் பிறந்ததில்லை; பிறப்பதில்லை.
இமைப்போதும் பழிகொண்டு வாழ்ந்ததில்லை
எனும் உணர்வால் வாழ்த்துகின்றேன்; வாய்ப்பேச்சல்ல.

அன்றொருநாள் வடபுலத்தைக் குட்டுவன்போய்
அழிக்குமுனம் தன்வீட்டில் இலையி லிட்ட
இன்பத்துப் பொங்கலுண்டான் அதைப்போலத்தான்
இன்றுண்டேன்; அன்றுன்னை வாழ்த்தினான்போல்
நன்றுன்னை வாழ்த்துகின்றேன் எனைப் பெற்றோயே
நல்லுரிமை உன்முச்சில் அகன்ற தில்லை
பொன்னேஎன் பெருவாழ்வே அன்பின்வைப்பே
புத்தாண்டு வாழ்த்துரைத் தேன் நன்றுவாழ்க.

பொங்கல் பொங்கிற்றா!

(கலிவெண்பா)

உலகுநலம்காண உழவன் விதைத்துப்
இலகு மணிக்கதிர் ஏறப்-பொலிதோள்
கவிழக் கதிரடித்துச் சேர்த்திட்ட செந்நெல்
சூவித்து நிமிர்ந்தான்! குளிரில்-அவிழ்த்த
கதிர்ச்செல்வன் தானும் கடல்மேல் நிமிர்ந்தான்!

“இதுகேள் உழவனே, இந்த-முதுவையத்
தாட்சிஉனக் காகுக’, என்று கதிரவன்
மாட்சியுடன் வாழ்த்தி மகிழ்கின்றான்-கேட்ட
உழவன். ‘‘நிறைநாளின் செல்வனே உன்றன்
எழில்வாழ்க.’’ என்னுமோர் வார்த்தை மொழிகின்றான்.

துய்ய உடம்புதான் சோர்வதே இல்லாமல்
வையகம் வாழ்ந்திட வாழும்அம்-மெய்யுழவன்,
பொன்னின் புதுப்பரிதி வாழ்த்தியுளம்பூரித்துச்
செந்நெல்கொண்டில்லத்தே சேர்த்திட்டான்-என்னே!
உயர்நெல்லைத் தீட்டும் உலக்கைப்பாடல்கள்!
அயில்விழிமாதர் அடுப்புயர்த்தபாணைப்-பெயலான
பாலோடுமுத்தரிசி மேலெழுந்து பாடி வர
ஏலங்கற் கண்டுநெய் இட்டபடி—மேலும்
தழுவித் தேன் பன்னீர் சுளைக்கனி யாவும்
இழைய இழையத், தமிழால்—அழகுறவே
பொங்கலோ பொங்கல் என ஆர்த்தார்க்குச் செங்கரும்பும்
தங்கமநேர் மஞ்சள் விளைச்சலும்—எங்கணும்
மாணிலைத் தாரும் மலியக், குருத்திலையைத்
தாவி விரித்திட்ட தையலர்கள்-ஆவலொடும்
அள்ளிவட்டித்திட்ட பொங்கலமிழ்தத்தைப்
பிள்ளைகள், பேரர், பெருமான்கள்-உன் அன்பார்
அன்னைமார் எல்லோரும் ஆரவணடார்கள்!

ஒருவீடு போலத் தெருவீடுகளும்,
தெருவீடுகள் போலத் தென்னாட்டிருக்கின்ற
வீடெல்லாம் இன்ப விளையாட்டாம், வீட்டிலுள்ள
மாடுகள் றுக்கெல்லாம் மாச்சிறப்பாம்! சோடிப்பாம்!
மங்காத செந்தமிழீர் வாரீர் நும் வீட்டிற்பால்
பொங்கிற்றா? வாழ்க பொலிந்து.

பொன்னாடு வெல்கவே!

(எண்சீர் விருத்தம்)

உண்டாயா நீபொங்கல்? வீட்டிற்பால்பொங்கிற்றா?
உட்காரப்பா உட்கார்! உற்றுக்கேள்! இங்கோர்
பண்தழைத்து வருவதுகேள்! நன்றாய்க்கேள்! உன்றன்
பழநாட்டார் உள்ளத்தின் ஒலிஅதுதான் தம்பி!
பண்டுதொட்டுத் திராவிடத்தின் வடவெல்லை என்று
பகர்ந்துயர்ந்த விந்தியத்தின் இப்புறத்தி லுள்ள
எண் தவிர்த்தார் எல்லாரும், ‘‘எங்கள் திராவிடந்தான்
என்றுவிடு தலையடையும்’’ என்கின்றார் அன்றோ!

பனியில்லை; குளிரில்லை; இருள்கிழித்துக் கொண்டு
பகலவன்தான் தலைகாட்டப் பல்காட்டி வாழ்த்தி
இனியில்லை மடமைஎன ஆர்த்தாயே தம்பி
இரு! பார்இ தோ அறிவுக் கண்ணாடி பூண்பாய்!
முனைக்குமரி விந்தியத்தின் இடைப்பாங்கு வாழும்
முத்தமிழர் எல்லாகும், இத்திராவிடந்தான்
இனியடிமைத் தளையறுத்து விடுதலையே கொள்ள
ஏற்றசெயல் செய்கின்றார் தெரிகின்ற தன்றோ!

தைத்திங்கள் முதல்நாளின் திருவிழா, என்றன்
தனிமையினை நீக்கித், திராவிட ரெல் லாரும்
எத்தாலும் ஒன்றொன்று காட்டிற்றுக் கண்டாய்!
இனத்துநினை வெல்லாஉன் மனத்தளவே அன்றோ?
முத்துநிறை கீழ்க்கடல், மேற்கடல், தெற்கேகுமரி,
முன்வடக்கில் விந்தியமாம் மேவுதிரா விடர்கள்
ஒத்திந்த நாட்டினது விடுதலைக்கே என்றும்
உழைக்கின்றார் நிலங்குலுங்க! உற்றறிநீ தம்பி!

என்னாடு பிரிகஎனப் பணிசெய்கின் றாய்நீ!
எதிர்ப்போனும் அதைத்தானே செய்கின்றான் தம்பி!
பொன்னாடு திராவிடமாம் என்கின்றாய் அஃது
புன்னாடென் றுரைப்பானும் பொன்னாடென் போனே!
தென்னாட்டிற் கிளர்ச்சியினைச் செய்கின்றாய் நீதான்.
சிரித்தபடி நிற்பானும் அதைத்தான்செய் கின்றான்
இன்னதனை நீயுணர மாட்டாயா தம்பி?
இனிவெற்றிக் கொடியேற்றல் ஒன்றுதான் பாக்கி!

மடமைஎன ஒன்றுண்டு! வாய்பெரிது! கையில்
வாள்ஒன்று வைத்திருக்கும் சிறைவீட்டு வாயிற்
படிமீது நிற்கும்! பல் லாற்பல்லை மெல்லும்!
பார்என்று கூச்சலிடும்! போர் நிறுத்தக் கெஞ்சும்!
விடேன்என்று மேற்செல்வாய்! விடுதலையைச் செய்வாய்!
வீறிட்டுப் பாயும்உன் உடற்குருதி யால்உன்
கடமைசெய்வாய்! அம்மடமை தலைகவிழ்ந்து போகும்.
கண்மூடி யிருந்திட்டால் மண்மூடும் உன்னை!
உன்நாட்டை மீட்கநீ உயிர்நீக்கப் பெற்றால்
உயிர்நீங்கச் செய்தானும் உன்நாட்டை மீட்டோன்!

தென்னாட்டிற் பிறந்தாயா? இல்லையா? நீஇத்
திருநாட்டின் மறவனா? இல்லையா? வீரர்
கல்நாட்டிக் கல்நாட்டிக் காலமெலாம் குருதிக்
கடலேமுக் கடலாகப் புகழ்நாட்டி னார்இப்
பொன்னாடு வெல்கவே பொங்கலோ பொங்கல்!
புதியதிரா விடம் வாழ்க பொங்கலோ பொங்கல்!

தைத்திருநாளே மகிழ்ச்சி கொண்டு வா

எண்சீர் விருத்தம்

அரிசியில்லை விறகில்லை கறியில்லை நல்ல
அரசில்லாக் காரணத்தால் இவ்வளவு தொல்லை!
வரிசையொடு வாழ்ந்தார்கள் தமிழ்நாட்டு மக்கள்!
மன்னவர்கள் அந்நாளில் முறைசெய்த தாலே!
பரிசில் பெறும் தமிழ்ப்புலவர் அந்நாளில் வாழ்ந்தார்
பைந்தமிழ்வாழ்ந் ததுவாழ்ந்த திப்பெரிய வையம்!
வருவாய்நீ தைப்பொங்கல் திருநாளே வாவா!
வறுமைஅறத் துன்பமற மகிழ்ச்சி கொண்டு வாவா!

வெட்டவெளி வானத்தை மாணிக்கம் ஆக்கும்
செங்கரும்பு நாட்டினிலே வெல்லமில்லை; வாழ்வை
எட்டிக்காய் ஆக்கிவிட்டார் ஆளவந்தார்! மானம்
இருப்பதாய்ச் சொல்கின்றார் அறிவற்ற பேச்சே!
எட்டுகின்ற பாங்கெல்லாம் தமிழர்புகழ் அன்றி
இல்லாமை என்னுமொரு பேச்சிருந்த தில்லை
மட்டற்ற செவ்வமே "தைப்பொங்கல் நாளே"
வறுமையறத், துன்பமற நீ வந்தாய் வாவா!

தமிழ் இகழ்ந்தார் கல்சமக்கும் படிசெய்த இந்தத்
தமிழ் நாட்டில் தமிழர்க்கோர் ஆதரவும் இல்லை;
தமிழறியார் ஆளுகின்றார் அதனால்த் தொல்லை,
தமிழ்அறிந்தார் ஆட்சியினைக் கண்டார் அந்நாளில்!
கமழ்கின்றகருத் துண்டா இந்நாளில்? இன்று
கண்குழிந்த ஆளவந்தார், வடநாட்டின் அடியார்!
அமிழ்தேவா! தைப்பொங்கல் திருநாளே வாவா,
அகமகிழ்ச்சி கொண்டுவா எல்லார்க்கும் இங்கே!

ஏர்த்தட்டா துழுதுழுது பயன்விளைக்கும் உழவர்
எழில்நாட்டின் முகத்தினிலே அழகில்லை, நாட்டை
ஓர்த்தட்டாய்த் தட்டிப்போய்த் தாம்வாழ எண்ணும்
ஆளவந்தார் செய்கையினால் உற்றதிந்தத் தொல்லை
போர்த்தட்டும் முரசொலிக்கத் தமிழ்நாட்டில் இந்நாள்
பொதுத்தொண்டு வெல்கவே வெல்கவே என்று
மார்த்தட்டி வந்தாய்நீ தைப்பொங்கல் நாளே
வறுமையறத் துன்பமற மகிழ்ச்சிகொண்டு வாவா!

இருட்கடலும் ஒளிக்கடலே! புதுப்பரிதி, முகத்தை
எதிர்காட்டி ஆயிரம்செங் கதிர்க்கைகள் நீட்டி
அருட்பெருக்கால் வருகின்றாய் ஆண்டுக்கோர் நாளே!
அன்னையே தமிழரெல்லாம் உன்னருமை மக்கள்!
பிரிக்கின்றார் எம்மையெல்லாம் யாம்பிரிய மாட்டோம்
பிழைசெய்தார் யாம்சிறிதும் பிழைசெய்ய மாட்டோம்
உருப்பட்டோம் உன்வரவால்! பொங்கலோ பொங்கல்!
உயர்வாழ்வு நிலைநிற்க! வாழியநீ வாழி.

பொங்கலோ பொங்கல்!

(வண்ணம்)

தந்நாந தந்த—9 தந்தத்தத் தானா—1

பொங்கலோ பொங்கல்
 பொங்கலோ பொங்கல்
 என்றுபாடுங்கள்
 மன்றிலாடுங்கள்
 எங்கள்நாடுங்கள்
 அன்புநாடுன்று
 நன்றுபாடுங்கள்
 பொங்கியாடுங்கள்
 பொங்கலோ பொங்கல்
 பொங்கிற்றுப் பாலே!

தங்கமே தங்கம்
 மண்டுநீ ரெங்கும்
 இங்கும்வா நெங்கும்
 நன்றுகாணுங்கள்
 மிஞ்சியாடுங்கள்
 சிந்துபாடுங்கள்
 பொங்கலோ பொங்கல்
 பொங்கிற்றுப் பாலே!

எங்கும் ஆதந்து
 லந்தபா லுங்க
 ரும்பினோடும்க
 லந்துமே பொங்க
 நைந்தவா கும்ப
 ழங்கள் தே லுங்க
 லந்துவா லுங்க
 மகிழ்ந்தவா றுண்ட
 பொங்கலோ பொங்கல்
 பொங்கிற்றுப் பாலே!

இங்குநாமின்று
 கண்டபே ரின்பம்
 என்றுமே கொண்டி
 லங்குவோம் நம், பி
 றந்தநாடும், கி
 டந்த சீ ரும்பொ
 குந்தவே நன்று
 முந்தையோர் கண்ட
 பொங்கலோ பொங்கல்
 பொங்கிற்றுப் பாலே!

வாழ்க தமிழர் திருநாள்

(வண்ணம்)

தன்னதந்த தத்தத்தனந்த தனதானா
தன்னதந்த தத்தத்தனந்த தனதானா
தன்னதந்த தத்தத்தனந்த தனதானா தனதானா

தளையவிழ்ந்து செக்கச்சி வந்த மலர் போலே
தமிழ்நிலஞ்சி றக்கப்பு ரந்த இறைபோலே
தலைசிறந்த முத்தைச் சொ ரிந்த அலைமேலே கதிர் காணீர்!

தவழ்குமுந்தை கொட்டிப்பு ரிந்த நகைதானோ!
அழகுமங்கை நெற்றிக் கிருந்த ஒளிதானோ!
தகதகென்று பொற்றட்டெழுந்த வகையாதோ அறிவீரோ?
இளையசெங் கதிர்க்குப்பரிந்து தொழுவாரே
இதுவிதெங்கள் தைக்குச்சிறந்த முதல்நாளே
எனவிளைந்த நெற்குத்தி எங்கும் மகிழ்வாரே மடவாரே!

இலைமாங்கு ருத்துக்கள்தெங்கு கமுகாலே
எழிலுறும்செ ழிப்புற்றஎங்கள் தமிழ்நாடே
இசைஎழுந்து திக்கெட்டுமுந்தும் அதனாடே மகிழ்வோடே!

வளமிகும்பு லத்திற்றிரிந்து வருமாடே
வகையொடுங்க லத்திற்கறந்து தருபாலோ
டரிசியும்சு வைப்புக் கரும்பு பிழிசாறோடோ டனலாலே!

இனிதுபொங்க வைத்துக்கமழ்ந்த பொடியோடே
மலிவொடும்ப ருப்புச்சொரிந்த கனிதேனோ
அளவநன்றி றக்கிருந்திருந்தும் இளவாழை இலைமேலே!

உளவிருந்தி னர்க்குப் பகிர்ந்து பரிவாலே
உடனிருந்து ணப்பெற் றடைந்த சுவையாலே
உளமகிழ்ந்த தைச்சற் றியம்ப முடியாதே ஒருநாவால்!

உழவரன்பு ழைப்பிற் பிறந்த பருவாழ்வே
தழை நன்றெ மைப்பெற்று வந்ததமிழ்தானே
தழைக எங்கள் வெற்றிக்குகந்த பெருநாளே திருநாளே!

உழவர் திருநாள்

உழவேதலை என்றுணர்ந்த தமிழர்
விழாவே இப்பொங்கல் விழாவாகும்! காணீர்
முழவு முழங்கிற்றுப் புதுநெல் அறுத்து
வழங்கும் உழவர்தோள் வாழ்த்துகின்றாரே!

உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாம்
தொழுதுண்டு பின்செல்பவர் என்ற சொல்லிற்
பழுதுண்டோ? காணீர் பழந்தமிழர் “நாங்கள்
உழவரே” என்றுவிழ ஒப்பி மகிழ்ந்தாரே!

உய்யோமோ செங்கதிரே நீடுபனி ஒட்டிவந்த
தையே முதற்றிங்கள் தைம்முதலே ஆண்டுமுதல்
கையே துணையாகும் கைத்தொழிலே ஆக்கமென்று
செய்யே தரும்செந்நெல் சேயிழையார் குற்றினரே!

தேரிழுப்பும், செம்பெடுப்பும் அல்லவிழா! அன்னவெல்லாம்
ஓரிழுப்புநோய்—பொதுவின் உள்ளவிழைவே விழா!
ஏரெழுப்பும் புத்தம், புதுச்செல்வம் இட்ட பால்
பாரழைக்கப் பொங்கற் பயன் மணக்கவைத்தனரே!

அழகின் பரிதி உயிர்; அவ் உயிரை
முழுதும் நிறுத்தும் அமிழ்துதான் முத்து
மழை! உலகுதாய்! வளர்ப்புப் பாலே பயன்! நெய்
ஒழுக உண்டார் பொங்கல் எல்லாரும் ஒன்றியே!

ஆடை எல்லாம் அந்நாள் மடிப்பு விரித்தவைகள்!
ஓடை எனப் பாலும், உயர் குன்றரிசியும்
வாடைநெய்யும் பொங்கி வழியவே பொங்கலிட்ட
நாடுதான் கொண்ட நனிமகிழ்ச்சி செப்பரிதே!

இகழ்ச்சி அணுகா திலையில் அமிழ்தைப்
புகழ்ச்சி சொல்லிப் புத்துருக்கு நெய்யொழுகுண்ட
மகிழ்ச்சியே இந்நாள் போல எந்நாளும் மல்க
மிகச்சீ ரியதமிழும் மேன்மையுற்று வாழியவே!

பொங்கல் நாளில் அவர்!

(சிந்து கண்ணிகள்)

செங்கதிர் எழுந்ததடி
எங்கும் ஒளி ஆனதடி
பொங்கல்திரு நாளடியே என்னருந் தோழி—அதோ
பொன்னரிவாள் ஏந்திவிட்டார் என்னருந்தோழி.

தெங்கில்இளம் பாளையைப் போல்
செந்நெல்அறுத் தார் உழவர்
அங்குக்களம் கொண்டடித்தார் என்னருந் தோழி—அவர்
சங்கத் தமிழ் பாடிப்பாடி என்னருந்தோழி.

கட்டடித்தே நெல்லளந்தே
கட்டை வண்டி ஏற்றுகின்றார்
தொட்டளித்தார் தைப்புதுநெல் என்னருந் தோழி—அவர்
தோளை வையம் வாழ்த்திற்றடி என்னருந்தோழி.

கொட்டு முழக் கோடு நெல்லைக்
குற்றுகின்ற மாத ரெல்லாம்
பட்டுடை இழுத்துக் கட்டி
என்னருந் தோழி—பாடும்
பாட்டெல்லாம் வெல்லமடி
என்னருந்தோழி.

முத்தமிழ் முழக்கமடி
எங்கணும் இசைக் கருவி
முத்தரிசி பாலில் இட்டார்
என்னருந் தோழி—வெல்லக்
கட்டியுடன் நெய்யுமிட்டார்
என்னருந் தோழி.

தித்திக்கும்தே னும்பலாவும்
செவ்வாழையும் மாம்பழமும்
ஒத்துக் கலந்துண்டா ரடி
என்னருந் தோழி—அவர்
ஒக்கலும் மக்களு மாக
என்னருந் தோழி.

எங்கணும் மகிழ்ச்சியடி
எவ்விடத்தும் ஆடல் பாடல்
பொங்கலோ பொங்கல் என்றார்
என்னருந் தோழி.
பொங்கிற்றடி எங்குமின்பம்
என்னருந் தோழி.

திங்களிது தையடியே
செந்தமிழ் ரின்திருநாள்
இங்கிது போல் என்றைக்குமே
என்னருந் தோழி
இன்பம் நிலைகொள்ள வேண்டும்
என்னருந் தோழி.

தங்கக் கதிர் வாழ்க!

(சிந்து கண்ணிகள்)

கங்குல்ப றந்ததடி எங்கும் வெளுத்ததடி
தங்கவெய்யில் கண்டதுகி முக்கிலே—நம்
கையில் பயன்கொடுக்கத் தையும் பிறந்ததடி
காடெங்கும் கன்னல்ப முக்குலை—நல்ல
களந்தோறும் விளைந்தநெல் அளந்தனர் உழவர்
கங்குல்ப றந்ததடி எங்கும் வெளுத்ததடி
தங்கவெய்யில் கண்டதுகி முக்கிலே

கட்டாக ஏருழவர்

பட்டாளம் கிளம்பிற்றே—கட

கடவெனச் சகடுகள் கடந்தன தெருவை !

(கங்)

எங்கும்பு துநெல்லடி எங்கும் உலக்கையொடு
மங்கையர்கள் செந்தமிழில் பாடினார்—நல்ல
திங்கள் கிடந்ததுபோல் எங்கும் அரிசியடி
தீம்பாலில் இட்டதனை மூடினால்—மிது
தித்திப்பிற்கொ தித்த அந்த முத்துக்கடல் பொங் கிற்றடி
எங்கும்பு துநெல்லடி எங்கும் உலக்கையொடு
மங்கையர்கள் செந்தமிழில் பாடினார் !

தென்னா டெல்லாம் பொங்கல்
பொன்னாய் விளைந்ததுவே பல
தெருவிலுந் தமிழிலும் கருவிகள் தருமிசை (கங்)

அங்கங்கு வந்திடும்வி ருந்தும் கலந்தபடி
அன்பும்சி றந்தபடி உண்டனர்—நமை
அண்டும் பகைவறுமை கண்டு நடுங்கும்படி
யான மனமகிழ்ச்சி கொண்டனர்—அவர்
ஆடுவதும் பாடுவதும் அரங்கினிற் றென்பாங்கே
அங்கங்கு வந்திடும்வி ருந்தும் கலந்தபடி
அன்பும்சி றந்தபடி உண்டனர்

தெங்கு கழுகு வாழை
சிறப்பினைச் செய்தன இளஞ்
சிறுவர்கள் சிறுமியர் நெறிதோறும் மகிழுவர்! (கங்)

மங்கா மகிழ்ச்சியாலே மாடுகன்று கழுவிப்
பொங்கல்வி ருந்தளித்த அன்பிலே—அவை
அங்கு மீங்கும் ஓடக்கொங்குமலர் மாலை
ஆடிக் குலுங்கும் அவை கொம்பிலே இன்று
வாய்ந்த மகிழ்ச்சிஎன் றும் வாய்ந்தபடியே யிருக்க
மங்கா மகிழ்ச்சியாலே மாடுகன்று கழுவிப்
பொங்கல்வி ருந்தளித்த அன்பிலே நம்

வளநாட்டில் செந்தமிழே
வாழ்கலே வாழ்கலே மிது
மனநல மொடுதமி ழர்கள் நலமுறவே! (கங்)

புதுநாளில் புதுவாழ்வு

(சின்து கண்ணிகள்)

பகற்பொழுதிற் பொங்கற் புதுப்
பாணை வாங்கி வருகையி லே
நகைத்தபடி என்னை அவன் பார்த்தான்—நான்
நாணத்தினால் உள்ளமெல்லாம் வேர்த்தேன்.

முகமறியாப் பெண் முகத்தில்
முத்துநகை வந்து மொய்த்தால்
மகளிரெல்லாம் என்ன நினைப்பார்கள்?—என்
மனநிலையில் ஐயமுங் கொண்டார்கள்.

சேவல் கூவக்—கீழ்க்கடலில்
செம்பரிதி தோன்ற—அந்த
நாவற்குள நீரெடுக்கச் சென்றேன்—அங்கு
நப்திருநாள் இன்றல்லவோ என்றான்.

காவலுண்டு பற்பல பேர்
காணலுண்டு காளையின் மேல்—
ஆவலுண்டு காட்டிக்கொள்ளவில்லை—அவன்
அகம் புகுந்தான் அதுமட்டுந்தான் தொல்லை.

நாட்டி லெங்கும் பொங்கல் வாழ்த்து
நடப்பதெலாம் தைத் திருநாள்
வீட்டினில்நான் பொங்கலுண்ணும் வேளை—அதில்
வெல்லமாய் விளைந்தான் அந்தக் காளை.

தோட்டத்திலோர் ஊஞ்சலிட்டுத்
தோகையரோ பாடுகையில்
பாட்டினில்ஓர் செந்தமிழும் ஆனான்—அந்தப்
பண்ணிலெல்லாம் நல்லிசையாய் ஆனான்.

ஆடலிலும் பாடலிலும்
அன்னவனே என்நினைவில்
கோடைமழை போற் குளிரச் செய்தான்—என்
கொள்கையிலே காதலினைப் பெய்தான்.

ஆடியபின் வீடு வரும்
அவ்விருண்ட தோப்பினிலே
ஓடிவந்தே கட்டிமுத்தம் தந்தான்—அது
பொங்கல் திருநாள் அளித்த செந்தேன்.

அன்பர் வருநாள்

(அறுசீர் விருத்தம்)

பொங்கல் நாள் வருக! கீழ்ப்பால்
புதுக்கதிர் எழுக வாழ்க!
இங் கெனைத் தனிவி டுத்தே
ஏகினார் வருவா ரன்றோ?
அங்கையிற் பெட்டி தூக்கி
ஆளிடம் மூட்டை தந்து
பெங்களுர்த் தெருக்க டந்து
பெரு வண்டி நிலையம் சேர்வார்!

தைவிழா வருக! கீழ்ப்பால்
புதுக்கதிர் தளிர்க்க! வாழ்க!
மெய் இங்கே உயிர் அங் கென்றே
சென்றவர் மீள்வார் அன்றோ?
உய் என்று சீழ்க்கை காட்ட
உட்கார்ந்த படிஎன் அன்பர்
தையலை எண்ண, மெல்லத்
தவழ்ந்திடும் புகைத்தல் வண்டி!

தமிழர் நாள் வருக! கீழ்ப்பால்
புதுக்கதிர் தழைக! வாழ்க!
அமிழ் தூறத்தழுவுந் தோளார்
அகன்றனர் வருவா ரன்றோ?
சுமை 'எரிமலை' ஒன் றங்குத்
தோடர்மலை இழுத்த தென்ன
இமைப்பிற்பக் கத்தூரில் வண்டி
இச்சிச் சென்றோடி நிற்கும்!

தைப் பொங்கல் வருக! கீழ்ப்பால்
தனிக் கதிர் எழுக! வாழ்க!
ஒல்பிலா அன்பர் என்றன்
உயிர்காக் கவருவா ரன்றோ?
இப் பக்கம்வரும்அவ் வண்டி
எதிர்ப்பக்கம் ஓடும் காடு
உட்பக்கம் பார்த்தால் வண்டி
ஓடும்! ஓடாது காடு!

உழவர் நாள் வருக; கீழ்ப்பால்
ஒளிச்செல்வன் எழுக! வாழ்க!
வழங்காமல் சென்றார் இன்பம்
வழங்கிட வருவா ரன்றோ?
முழங்கியே நிற்கும் வண்டி
முறுக் கோமப் பொடி ஆரஞ்சிப்
பழம்விற்பார்—செய்தித்தாள்தான்
பசிதிர்க்கும் அத்தா னுக்கே!

பாற்பொங்கல் வருக! கீழ்ப்பால்
பகலவன் எழுக! வாழ்க!
வேற்றாள் போல் சென்றார் அன்பு
விளக்காக வருவா ரன்றோ?
நேற்றேறி இருப்பார்! இவ்வூர்
நிலையத்தை அடைவார் இன்று
நூற்றைந்து கூலியாட்கள்
நுழைவார்கள் கூலி என்றே!

பெரும்பொங்கல் வருக! கீழ்ப்பால்
புதுக்கதிர் பிறக்க! வாழ்க!
இரும்பு நெஞ்சத்தார் சென்றார்
இன்புறவருவா ரன்றோ!
திரும்பிய பக்க மெல்லாம்
தெரிந்தவர் காண்பார்! அத்தான்
பதிந்துகட் டணச்சீட் டிந்து
பின்புற முகப்பில் நிற்பார்.

திருவிழா வருக! கீழ்ப்பால்
செங்கதிர் எழுக! வாழ்க!
உருமழைத் துறைவார் என்றன்
உளம்பூக்க வருவார் அன்றோ?
தெருவெல்லாம் வண்டி நிற்கும்
நல்லதாய்த் தெரிந்து சத்தம்
ஒரு ரூபாய் பேசி, மூட்டை
யுடன்எறி அமர்வார் அத்தான்!

பொன்விழா வருக! கீழ்ப்பால்
புதுக்கதிர் எழுக! வாழ்க!
அன்பிலார் போற் பிறந்தார்
ஆர்வத்தால் வருவா ரன்றோ?
முன்னோக்கி வா என்பார் வண்
டிக்காரர்! முன்னகர் ந்தால்
பின்னோக்கிக் குதிரை போகும்
பிழை செய்தார் நெஞ்சம் போலே!

இனிக்கும்நாள் வருக! கீழ்ப்பால்
இளங்கதிர் எழுக! வாழ்க!
தனியாக்கிச் சென்றார் உள்ளம்
தவிர்த்திட வருவார் அன்றோ?
புனையப் பொங்கற் புத்தாடை
வாங்கிடப் போவார் அன்பில்
நனையத்தான் வேண்டும் என்பேன்
நன்மாலை வந்த தாலே!

வாழிய செந்தமிழ்

(எண்சீர் விருத்தம்)

சிரித்தபடி புறப்பட்டான்! அவன் சிரிக்கச்
சிரித்தனவே மலரெல்லாம்! சோலையெல்லாம்!
ஒருத்தன் அவன்! அன்றன் றுபுதியன்! இந்நாள்
உவகைதரும் தைப்பொங்கல் நாளைச் செய்தான்!

விரித்தபடி புறப்பட்டான் ஒளியை; வாழ்வை
விளைத்தபடி எழுந்திட்டான் கடலின் மேலே!
தெருத்தோறும் தமிழர்விழா விளைக்கவந்த
சீரானை வாழ்த்திநாம் நீராடோமோ!

வானெல்லாம் ஒளியாக்கி வையத் துள்ள
மலையெல்லாம் கடலெல்லாம் வயல்க ளெல்லாம்
கானெல்லாம் மூவேந்தர் வழியில் வந்த
கடும்போரில் இடம்பெயராத் தமிழ்மக்கள்
ஊனெல்லாம் உள்ளத்தின் உள்ள மெல்லாம்
ஒளியாக்கி உயர்ந்தானை வாழ்த்தி வாழ்த்தித்
தேனெல்லாம் வண்டுண்டு யாழ்மி ழற்றும்
செந்தா மரைக்குளத்தில் நீராடோமோ.

(அறுசீர் விருத்தம்)

செங்கதிர் வாழ்த்தி மாதர்
செழும்புன லாடு கின்றார்!
அங்கோர்பால் நன்செய்ச் செல்வம்
அறுவடை செய்த டித்து
வங்காளக் கோணியிட்டு
மலைநிகர் மா டிணைக்கப்
பொங்கல்நாள் வாழ்க என்று
புறப்படும் புதுநெல்வண்டி.

இன்புறக் கூடந் தன்னில்
இறக்கிய மூடை கொட்டி
அன்புடன் பொங்கற் கென்றே
அளந்திடும் மணாளர் தோள்கள்!
மன்னுந்தோள் வாழ்த்தி அள்ளும்
மங்கைமார் மலர்ச்செங் கைகள்!
தென்பாங்கு பாடு கின்றார்
நெற்குற் றும் சேயிழை மார்!

(பஃறொடை வெண்பா)

விந்தியத்தின் தென்பால்
விரிமுக் கடல் முழங்கும்
முந்தைத் தமிழர்
முதுநா டணிநகர்கள்,
சிறுறார், தெருக்கள்,
திகழ்இல்லந் தோறுமே
குற்றிய தும்பைப்பூப்
போல் அரிசி கொண்டமட்டும்
ஆப்பயந்த பாலில்
அமிழ்தாகப் பொங்கிவரப்
பூப்பயன்வாய் மாதர்கள்
பொங்கலோ பொங்கலென்று
வெல்லம் நறுநெய்
விரைப்பொடியோ டிட்டிறக்கி
நல்லதேன் முப்பழங்கள்
நல்கி, விருந்தோடும்
உள்ளம் மகிழத் தாம்
அள்ளுர உண்பவர்,
வாழியர் எங்கள்
வளநாட்டுச் செந்தமிழர்!
வாழிய செந்தமிழ்' என் றார்!

செங்கதிர் வாழ்க!

பொங்கற் புதுநாள் முகமலர்த்திப் பொன்னான
செங்கதிர்ச் செல்வன் திரைகடலின் மேலெழுந்தான்;
எங்கட்குப் புத்துயிரும் நல்கிப் பெருவாழ்வு
தங்கப் புரிந்த தகைமையினை வாழ்த்துவமே!

மூடு பனிவிலக்கி மொய்த்த குளிர்விலக்கி
நாடு நினைத்தஎலாம் நன்கு தொழிற்படுத்தித்
தோடவிழ்த்துச் செம்பரிதி பொன்வெய்யில் தாவு கின்றார்
வீடுமலி பொங்கல் விழாப்பாடி வாழ்த்துவமே!

சேற்றிற்செந் தாமரைபோல் செங்கதிர்க்க ருங்கடலில்
தோற்றஞ்செய் தான்எங்கள் தோகையர்கள் நீராடி
மாற்றுப்பொன் னாடை மடிப்பு விரித்துடுத்தே
ஊற்றியபாற் பொங்கல் உவந்துவந்து வாழ்த்துவமே!

அரும்பும் இளநகையார் அங்கங்கே செந்நெல்,
கரும்பு, கனிவாழை, தேன்நெய், தயிர் பால்
தரும்பயன்மேற் பொங்கும் தைப்பொங்கல் உண்ண
வரும்பரிதி நாம் பாடி வாயார வாழ்த்துவமே!

காடெல்லாம், நாடுநகர், வீடெல்லாம், வீட்டுமேல்
ஓடெல்லாம் பொன்னாக்கி ஆர்கனிமேல் உற்றகதிர்,
ஆடலினால் பாடலினால் ஆர்த்த பெரும் பொங்கல்
கோடல் மகிழ்ச்சியினால் கூடிநாம் வாழ்த்துவமே!

வருவாய் கதிரே!

வருவாய் வருவாய் கதிரே—தை'ம்
மதியே ஒளியே வருவாய்
திருவே உணர்வே வருவாய்—எம்
செயலின் தெளிவே வருவாய்
இருளும் பனியும் குளிரும்—பல
இடரும் தொடரா வகையே
புரிவாய் சுடரே வருவாய்—எம்
பொங்கற் புதுநாள் வருவாய்!

விலகாப் பாசிப் பொய்கை—மிசை
விரியும் செந்தாமரை போல்
அலைசேர் நீலக்கடல் மேல்—கதிர்
அவிழும் பகலே வருவாய்
கலையின் முதலே வருவாய்—எம்
கண்ணின் மணியே வருவாய்
மலையும் காடும் தெருவும்—ஒளி
மருவப் புரிவாய் வருவாய்!

காவிரி ஆற்றுத் தண்ணீர்—எம்
கழனிகள் தோறும் பாய்ச்சி
ஆவலின் நாட்டைப் பாடி—நல்
அடைவுறும் ஒருதால் உழுதே
தூவிய விதையும் காத்தோம்—வயல்
சுற்றிலும் வேலி அமைத்தே!
ஆவன செய்தோம் மடைநீர்—வடி
வாக்கித் தேக்கியும் வந்தோம்!

ஆழக் கிடங் கெடுத்தே—நிறை
வாகத் தண்ணீர் தேக்கி
வாழை, கரும்பு, நட்ளோம்—கால்
வைத்தே சாரம் செய்தோம்
தாழப் புதைத்த மஞ்சட்—பயிர்
தழையத் தழையக் காத்தோம்!
வாழ்வின் பயனைக் கோரி—உன்
வரவை நோக்கி யிருந்தோம்!

வருவாய் வருவாய் சுடரே—பனி
மாற்றித் தோன்றிய மணியே
புரைதீர் வாழ்வின் பயனே—யாம்
புதுநெல் அறுவடை செய்தோம்
கரும்பு வெட்டிச் சேர்த்தோம்—செங்
கனியோடு வாழை சாய்த்தோம்
திரும்பும் இடம் எங்கெங்கும்—நல்
திருவே புரிவாய் வருவாய்!

எருமைக் கண்போல் நாவற்—கனி,
இலந்தை, மாதுளை, கொய்யா,
பெருமுந்திரியின் பருப்பும்—தேன்
பிழிவும் யாண்டும் கொழியும்!
மருவின் கொழுந்தும் மலரும்—மணம்
மருவத் திருவே வருவாய்
வருவாய் வெயிலே அழகே—எம்
வாழ்த்துக் குரியோய் வருவாய்!

புதுநெல் லரிசியினோடு—பால்
பொங்கல் பொங்கிட எங்கும்
அதிர்வளை மங்கைமார்கள்—தம்
அன்பும் தேனும் கலந்து
முதிரா வழுக்கை இளநீர்—நனி
முற்றற் கழையின் சாறும்
உதிர்மா துளையின் முத்தும்—தந்
துவக்க உவக்க நின்றார்!

பொன் வண்ணப்புத் துருக்கு—நெய்
புறங்கை ஒழுகப், பொங்கல்
இன்பம் பொறுமா றுண்போம்—எம்
இனிதாம் பொழுதே வருவாய்
சொன்னோம் பொங்கல் வாழ்த்தே—எம்
தூய்மைத் தமிழால் நாங்கள்
தென் பாங்கடைந்த செல்வம்—எம்
திராவிடம் வாழிய நன்றே!

பொங்கல் விழாவில் சிறுவர் சிறுமியர்

பொன்னாசல்

பொன்னாசல் எல்லோரும் ஆடுவமே—நல்ல
பொங்கற் புதுநாளைப் பாடுவோமே
தென்னாடு வாழிஎன் றாடுவமே—நல்ல
செம்பரிதி வாழிஎன் றாடுவமே! (பொ)

கன்னடம் தெலுங்குமலை யாளம் துளுவம்—நல்ல
கன்னல்கர் செந்தமிழும் ஒன்றென்றே
மன்னிய திராவிடர்கள் எல்லோரும்—பிறர்
வந்தசைக்க ஒண்ணாத குன்றென்றே! (பொ)

சந்தனப் பொதிகைமலை எங்கள் உடைமை—வெண்
சங்கெறியும் தென்குமரி எங்கள் உடைமை
வந்தசைக்க ஒண்ணாத மறவர் நிலம்—நல்ல
வங்கம்வரை எங்கள் நிலம் வாழிய என்றே! (பொ)

முத்தெடுக்கும் மூன்றுகடல் நட்டநடுவில்—நல்ல
மூல்லைமரு தங்குறிஞ்சி நெய்தல் கிடந்தே
மெத்தநலம் செய்திடும் திராவிடநிலம்—நன்றூ
வெல்கவெல்க வெல்கவெல்க வெல்கஎனவே! (பொ)

பந்தாடல்

(எடுப்பு)

பொங்கல் திருநாளில் பூப்புனை பந்தாடிச்
செங்கதிர் வாழ்த்திடுவோம்—நாம்
செங்கதிர் வாழ்த்திடுவோம். (பொ)

(உடனெடுப்பு)

தங்கவெயில் ஒளிதன்னில் குளிப்போம்—செந்
தமிழில்பாடி உள்ளம் களிப்போம் (பொ)

(அடிகள்)

அங்கங்குப் பாடல்களும் அங்கங்கு நல்லிசையும்
 அள்ளுறச் சொல்லுகின்ற போது—இங்
 கெங்கும் நறும்புகையும், பூவுங்கலவையும்
 ஏறிக் கமழும் விண் மீது
 சங்கை அலையெறியும் தண்கடல் நாட்டிலே
 தாம்தாம் தாம்என்றே நாமும்குதித்தே.

(பொ)

விட்டெறிந்த பூப்பந்து சிட்டாய்ப் பறந்ததுகண்
 எட்டாத உயரத்தில் சென்றே—நம்
 பட்டாடை பறக்கக் கூந்தல் பறக்கமுற்
 பட்டுப் பிடிப்போம் அதைநன்றே.
 கட்டாணி முத்துநகை மங்கையரே கைப்பந்து
 கட்டுத் தளரும்வகை விட்டடிப்போம் தொடர்ந்து. (பொ)

பொங்கல் விளையாட்டு

தையும் பிறந்தது நன்றாம்—நாம்
 தைதை தைஎன்றாடு கின்றோம்
 வைஇங்குப் பொங்கலை என்றோம்—நாம்
 வாயார அள்ளி உண்கின்றோம்.

நெய்யில் மிதக்கின்ற பொங்கல்—பால்
 நிறைய வார்த்த புதுப் பொங்கல்
 செய்பில் விளைந்த முத்தரிசி—நறுந்
 தேனாய் இனிக்கின்ற பொங்கல்.

முந்திரிப் பருப்புமிட்ட பொங்கல்—கொடி
 முந்திரிப் பழங்களிட்ட பொங்கல்
 சிந்தாமல் கையில் அள்ளும்போதே—வாய்
 தித்திக்கும் சர்க்கரைப் பொங்கல்.

இந்த மட்டுந்தானா சேதி?—பார்
 இவ்வளவு செங்கரும்பு மீதி.
 முந்தி இதில் நீயும் ஒருபாதி—எடு
 மொய்த்திருக்கும் எறும்பினை ஊதி.

திராவிடர்க்குப் பொங்கல் வாழ்த்து

(எழுசீர் விருத்தம்)

பொங்குற்றுப் பால் இனிது
 குழைந்தது முத்தரிசி
 புத்துருக்குநெய் புறங்கை ஒழுகத்
 தங்கத்தைக் தூவு கதிர்
 வாழ்த்தியே பாற் பொங்கல்

தைத்திரு நாளில் உறவுடன் உண்பீர்
இங்கிந்த நாள்போல
என்றுத் திராவிடர்
இடர்கள் நீங்கி விடுதலைஎய்தி
வங்கத்தை முக்கடலை
மறவர்தோள் காத்திட
வந்திடும் புகழ்க்குலம் மகிழ்ந்து வாழியவே!

திராவிடர் மீட்சி!

(எழுசீர் விருத்தம்)

ஒன்றுநம் உள்ளம்; ஒன்றுநம் மகிழ்ச்சி;
ஒன்றுநாம் உண்டதீம் பொங்கல்;
ஒன்றுநாம் அனைவரும்; ஒன்றுநம் உறவும்
உணர்ந்தனம் பொங்கல் நன் னாளில்!

இன்றுபோல் என்றும் இன்பம் ஓங்கிடுக!
இன்பத் திராவிட நாட்டை
நன்றுநாம் மீட்க உறுதிமேற் கொள்வோம்!
நனிவாழ்க திராவிட நாடே!

ஐந்தாம்படை அழிக

அமிழ்தென்று தைப்பொங்கல் உண்டோம்இந் நாளே
தமிழென்று போர்தொடுப்போம் தாவி—நமை நலிப்பார்
உள்ள பகைவரல்லர்; உட்பகையே ஆம் என்றே
உள்ளாக வாழ்க உயர்ந்து.

வாழிய பொங்கல் நற்றிருநாள்!

(எழுசீர் விருத்தம்)

வாழிய வாழிய திராவிட மக்களே!
வாழிய பொங்கல்நற் றிருநாள்!
வாழிய தமிழாம் திராவிட நன்மொழி!
வாழிய திராவிடர் உரிமை!
ஏழியல் நரம்பின் யாழுநல் லிசையும்
என்னவே தலைவியர் தலைவர்
குழுறு காதல்இன்பத் தியைந்த
தூயவாழ் வோங்குக நன்றே.

வாழ்த்து

(வெண்பா)

வெல்க தமிழர்! மிகஓங்க செந்தமிழ்தான்!
வெல்க தமிழர் விடுதலை!—பல்க
தமிழர் அறமே! தனித்துயர்க யாண்டும்
தமிழர்நல் வாழ்வு தழைத்து.

பொன் கொடிக்குப் பொங்கல் வாழ்த்து

(எடுப்பு)

திராவிட நாட்டு மணிக்கொடிக்கே நாம்
பெரும் பொங்கல் வாழ்த்துரைப்போம் (தி)

(உடனெடுப்பு)

கருமுகில் கருங்கடல் பரப்பினில் மாணிக்கப்
பரிதி முழுவட்டம் ஒளிசெய்தல் போன்ற (தி)

(அடிகள்)

திருவும் திருவும் அரிய செயல்களும் ஓங்குக
திராவிட நாட்டினில் எங்கும்!
அருவியைப் போலும் அறிஞரின் உள்ளம்
அழகிய நூல்பல நல்க!
திரைகடல் மூன்றொடு வங்க வடக்கெல்லை
சேரும் திராவிடநாடு செழித் தோங்க. (தி)

பொங்கற் புதுநாளைத் தோற்றி எழுந்த
பொன்வெயில் வாழிய நன்றே!
தெங்கு, கமுகு, செங்கரும்பும் விளைக! நன்
செய்யும் வளங் கொழிக்க என்றும்
எங்கள் விடுதலை மறுப்பவர் ஒழிக
இன்பத் திராவிடம் வாழிய நன்றே! (தி)

பொங்கற் பாட்டு

பொன்னோ, பொன் ஏடவிழ்ந்த
பூவோ “எழுந்தகதிர்”
தென்னாடு பூரித்தது தோழி—இருள்
சென்றே மறைந்த தென்ன தோழி?

இன்னாத ஆட்சி எனில்
வாழாது வாழிய நம்
தென்னாட்டு விடுதலை தோழா—புதுச்
செம்பரிதி பூரித்தது தோழா.

தைப்பொங்கல் இன்பம்
தரும்பொங்கல் உண்டாடப்
பொற்பந்தல் வானோடு தோழி—கதிர்
போடும் வியப்பென்ன தோழி?

முப்பாங்கும் ஆழாழி
முன்விந் தியக் குன்றின்
இப்பாங்கு நம் ஆட்சித் தோழா—கதிர்
இட்டான் விழாப் பந்தல் தோழா.

செந்நெல் அடித்ததுவும்
செங்கரும்பு வெட்டியதும்
பொன்னங் கதிர் விளைவு தோழி—பால்
பொங்கிவரும் பொங்கலென்ன தோழி?

தன்னலம் நீக்கி! நல்ல
தைப் பொங்கல் இட்டே வரும்
தென்பாங்கு பாடுவதில் தோழா—இன்று
சேர்ந்தின்பம் எய்திடுவர் தோழா.

மூடுபணிப் பகையின்
மூட்டறுத்துக் கீழ்க்கடலில்
பாடி எழும்பரிதி தோழி!—அந்தப்
பாட்டுக்குப் பொருளென்ன தோழி?

கூடு திறந்திடவும்
கொஞ்சு தமிழ்க் கிளிகள்
காடு பழம்பழக்கத் தோழா—மிகக்
'கிண்ணா யிருக்க' என்னும் தோழா!

ஆவின் நறும்பால், நெய்
யாழியுள் முத்தரிசி
தூவும் பருப்பேலம் தோழி—வெல்லம்
தோய்ந்த சுவைப் பொங்கலென்ன தோழி?

நாவலந் தீவினிலே
நம்கல்வி நம்ஒழுக்கம்
தேவைசிறந்த வென்று தோழி—நன்கு
செப்புவது தைப்பொங்கல் தோழா!

தேனோடு முக்கனிகள்
தென்னாட்டுப் பண்ணியங்கள்
ஏனோடி பொங்கலுடன் தோழி—சுவை
ஏற்றி நுகந்தார்கள் தோழி?

மீனோடு வில் புலியும்
மேவு கொடி மூவரசின்
மேனாள் சுவையுணரின் தோழா—நமை
விட்டுப்பிரிந்திடு மோ தோழா

எல்லார்க்கும் நல்லாடை
எல்லார்க்கு மே போங்கல்
இல்லாமையே இல்லை தோழி—எனில்
என்றைக்கும் வாய்க்குமோ தோழி?

பொல்லாத ஆட்சியினைப்
போக்கித் திராவிடரின்
செல்வாக்கில் இற்றைநிலை—தோழா
தேயாது செய்திடுவோம் தோழா.

எங்கும் மகிழ்ந்தாடி
இன்பத் தமிழ் பாடி
மங்கையர் ஆடவர் தோழி—இன்ப
வாழ்விற் பொலிந்தனர் என் தோழி?

அங்கங்குப் பொன்னாசல்
அங்கங்குச் கச்சேரி
பொங்கலோ பொங்கல் என் தோழா—பாற்
பொங்கல் நாள் வாழ்க என் தோழா!

எல்லார்க்கும் நல்லாடை
எல்லார்க்கு மே போங்கல்
இல்லாமையே இல்லை தோழி—எனில்
என்றைக்கும் வாய்க்குமோ தோழி?

பொல்லாத ஆட்சியினைப்
போக்கித் திராவிடரின்
செல்வாக்கில் இற்றைநிலை—தோழா
தேயாது செய்திடுவோம் தோழா.

எங்கும் மகிழ்ந்தாடி
இன்பத் தமிழ் பாடி
மங்கையர் ஆடவர் தோழி—இன்ப
வாழ்விற் பொலிந்தனர் என் தோழி?

அங்கங்குப் பொன்னாசல்
அங்கங்குச் கச்சேரி
பொங்கலோ பொங்கல் என் தோழா—பாற்
பொங்கல் நாள் வாழ்க என் தோழா!

